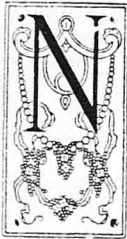

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΩΝ «ΑΣΤΕΡΩΝ» ΤΟΥ ΧΟΛΜΟΥΝΤ

ΟΙ ΕΦΤΑ ΕΡΩΤΕΣ ΤΗΣ ΚΑΡΟΛ ΛΟΜΠΑΡ

("Ένα πολύκροτο άρθρο της μεγάλης «βεντέτας» της εδώνης Καρόλ Λομπάρ για τὰ διάφορα είδη του έρωτος.)

ΝΑΙ, ναι, έχω τὴ γνώμη, ὅτι τὸ πιὸ ακοτεινὸ ἀνιγμὰ τῆς ζωῆς μας εἶνε ὁ έρως. Κανείς ἀπ' ὅσους θέλησαν νὰ τὸ δώσουν μιά ἐξηγήσι δὲν κατάφερε ποτέ νὰ σημειώσῃ μιά θριαμβευτικὴ ἐπιτυχία! Αὐτὸ τὸ ἀνίγμμα ἐμείνε καὶ θὰ μὲν ἀνεξήγηστο, ἄλλοι, μυστηριώδες. Παρ' ὅλες ὡστόσο τὶς προσπάθειες ποὺ ἀπέτυχαν τόσο πανηγυρικά, ἐπιθυμῶ πολὺ νὰ πῶ κ' ἐγὼ τὴν προσωπικὴ μου γνώμη γιὰ τὸν έρωτα. "Έχω, ὅπως δὴτε, μερικές, ἀν' ὅχι πρωτότυπες τουλάχιστον προσωπικές ἰδέες γι' αὐτὸ τὸ μεγαλύτερο αἰσθημὰ τῆς ζωῆς μου, ποὺ ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ μεταμορφῶνῃ τὸν κόσμο μὲ τὴ μαγικὴ δύναμί του.

»Πρῶτ' ἀπ' ὅλα λοιπὸν δὲν ὑπάρχει μονάχα ἓνα εἶδος έρωτος. "Έγώ, ἀπὸ τὴν προσωπικὴ μου πείρα, ἔχω καταλήξῃ στὸ συμπέρασμα, ὅτι ὑπάρχουν ἑπτὰ εἶδη έρωτος. "Ὅποιος ἔχει ἀγαπήσει πολὺ στὴ ζωῇ του κ' ἔχει νιώσει στ' ἀλήθεια πολλές φορές αὐτὸ τὸ αἰσθημὰ, εἶμαι ἔξω-θεαί ὅτι θὰ συμφωνήσῃ μαζί μου.

»Θ' ἀρχίσω ἀπὸ τὸν παιδικὸν έρωτα, ἀν' καὶ πολλοὶ νομίζουν ὅτι τὰ παιδιά δὲν ἐρωτεύονται. Κανείς ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ μὲ πείσῃ, ἐμένα, ὅτι δὲν ὑπάρχει παιδικὸς έρως, γιὰτὶ ἐγὼ ἢ ἴδια ἐρωτεύθηκα, ὅταν ἤμουν ἀκόμη μόλις ὀχτὼ χρόνων. Τὸ εἰδωλὸν μου τότε ἦταν ἓνα ἀγόρι, ἔντεκα χρόνων, ποὺ λεγόταν Ράφλ Πόπ. Μπορεῖ μάλλον νὰ καταλάβῃ κανεὶς τὴν δύναμι τοῦ αἰσθημῶτός μου ἀπὸ τὸ γεγονός, ὅτι σὲ μὴ ἡλικία σάν τὴ δική μου, στὴν ὁποία παίζον τόσο μεγάλο ρόλο τὰ ρομαντικὰ καὶ «ποιητικὰ» ὀνύματα, ἐγὼ ἤμουν τρελλὰ ἐρωτευμένη μ' ἓνα κοινωτάτο καὶ πεζότατο Πόπ! "Ὅσο τώρα γιὰ τὶς ἐκδηλώσεις αὐτοῦ τοῦ μεγάλου αἰσθημῶτός μου, δὲν θρίσκα ὅτι ἦσαν διαφορικέες ἀπὸ τὶς ἐκδηλώσεις τοῦ έρωτος τῶν μεγάλων, τῶν ἐνηλίκων. "Αγαποῦσα στὰ σπασαρά, ἤμουν ἐρωτευμένη μ' ἓνα φλογερὸ πάθος: "Έγραφα στὸ Ράφλ περιπαθῆ ἐρωτικὰ γράμματα, γεμάτα ἀνορθογραφίες καὶ δάκρυα καὶ περιμένα μὲ ἀνάγνια τὴν ἀπάντησί του, ποὺ ἔνν θυμάμαι νὰ τὴν ἔλαβα ποτέ. "Υπέφερα λοιπὸν ἀπὸ τὸ καρτερίον ἐκείνης ποὺ ἀγαπᾷ, δίχως νὰ τὴν ἀγαποῦν! Πέρασα νύχτες καὶ νύχτες ἄπνη, ἀρρώστη-α θαραῖα καὶ τέλος ὁ μόνος πόθος μου ἦταν νὰ πεθάνω!...

»"Επειτα, ὅλα πέρασαν καὶ ξεχάστηκαν μὲ τὸν δεύτερο έρωτά μου.

»Αὐτὸς ὁ έρως, ποὺ ἀντικατέστησε τὸν παιδικὸ καὶ ρομαντικὸν έρωτα ποὺ ἐνωίωθα γιὰ τὸν Ράφλ Πόπ, ἦταν τὸ πρῶτον ζήτημα τῶν αἰσθησεων. "Ἦταν ἓνας αἰσθησιακὸς έρως, ἓνα αἰσθημὰ ποὺ μᾶς κάνει νὰ νοιώθουμε τὶς μεγαλύτερες καὶ τὶς πιὸ συγκλονιστικές συγκινήσεις τῆς ζωῆς μας. Μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸν ὀνομάσῃ φυσικὸ, σωματικὸν έρωτα. "Απὸ δεκατριῶν μὲχρι δεκαεννέα χρόνων, θυμάμαι πολὺ καλά ὅτι ἐνωίωσα μόνον αὐτὸ τὸ δεύτερο εἶδος τοῦ έρωτος. "Ἦμουν τόσο ἐρωτευμένη μ' ἓνα παιδί ποὺ λεγόταν Κλάιβ, ὥστε ὅλη τὴ μέρα δὲν ἔκανα τίποτ' ἄλλο, παρὰ νὰ συλλογιζομαι πῶς θὰ κατάφερα νὰ θρεθῶ μονάχη μαζί του, γιὰτὶ ποθοῦσα τὰ φίλιά του καὶ τὰ χάρδια του. Τὰ λόγια ἦσαν περιττά. Δὲν εἶχα νὰ τοῦ πῶ τίποτα, ὅπως κ' ἔκεινος δὲν εἶχε νὰ μοῦ πῆ τίποτα. Δὲν εἶχαμε τὶς ἴδιες ἰδέες, τὰ ἴδια γούστα, τὶς ἴδιες προτιμήσεις. Εἴμαστε δὺ ἀντίθετοι χαρακτήρες. Τὸν ἀγαποῦσα, μὰ δὲν μ' ὀ ἄ ρ ε σ ε. Κ' ὅλο αὐτὸ τὸ φλογερὸ πάθος μποροῦσε μιά μέρα νὰ διαλυθῇ σάν καννός, δίχως ν' ἀφήσῃ στὴν καρδιά ἢ στὴν ψυχὴ κανένα ἴχνος. Πολλὰ κορίτσια ὡστόσο παντρεύονται ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι αὐτοῦ τοῦ εἶδους τοῦ έρωτος, νομιζόντας ὅτι εἶνε τὸ πιὸ ἀληθινὸ ἀπ' ὅλα. Πόσο γελοῖονταί. Μὰ ὅπως σὰς εἶπα πάρα πάνω, σ' αὐτὸ τὸ εἶδος τοῦ έρωτος παίζουν τὸν μεγαλύτερον ρόλο ἢ αἰσθησεις κ' ὄχι τὸ πνεῦμα ἢ ἡ καρδιά. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς, ἔνα τέτοιο αἰσθημὰ, δὲν ἀφίνει κανένα ἴχνος. "Ὅταν περάσει λοιπὸν, ὅταν τελειώσει, οἱ σὺζυγοὶ ἀπομεινὸν σάν δυὸ ξένοι, δυὸ ἔχθροὶ ποὺ δὲν μποροῦν ποτέ νὰ συμφωνήσουν σὲ τίποτα καὶ σενεπάει δὲν μποροῦν πειὰ νὰ ζοῦν μαζί...

»Ερχόμενα τώρα στὸν «ἰδανικὸν» έρωτα! Αὐτὸς ὁ έρως μὸς ἀεὶ μ' ἓνα φαντασμαθικό καὶ φαντασμαθικὸν παλάτι, χτισμέ-

νο στὸν ἀέρα ἀπὸ ἐμᾶς τὶς ἴδιες. Τί τὸν ἐνέπνευσε; "Ένα ἰδανικὸ! Αὐτὸ τὸ ἰδανικὸ ποὺ θρίσκειταί μέσα στὸ μυαλὸ καὶ στὴν καρδιά, κάνει μιά γυναῖκα νὰ νομίζῃ ὅτι τὸ θρίκει, στὸν πρῶτον ἀνδρα ποὺ θὰ συναντήσῃ. "Ὀνειρεύεταί ἔναν ἡμῖθεο κ' ἐρωτεύεταί τρελλὰ ἔναν ἀσήμηνατό νέο. "Έννεα φορές στίς δεκά, τὸ «ἰδανικὸ» δὲν ἀναποκρίνεταί στὸ πρόσωπο ποὺ διαλέξεταί, δὲν εἶνε ποτέ «στὰ μέτρα του»...

»Ενωίωσα λοιπὸν κ' ἐγὼ αὐτὸν τὸν περίφημον ἰδανικὸν έρωτα. "Ἦταν μιά αὐταπάτη! Μιά ὡμορφὴ αὐταπάτη ποὺ ἀφίνει μιά μικρὴ μελαγχολία στὴν ψυχὴ, σάν λεπτὸ ἄρωμα. "Ὀνειρεύομαι ἓνα ἰδανικὸ φίλο, ἓνα ἰδανικὸ σὺντροφο τῆς ζωῆς μου. Φαντάζομαι, ὅτι τὰ λουλούδια ποὺ θὰ μὸς ἔδινε, θὰ ἦταν ποὺ ὡμορφὰ ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα, ὅτι τὰ λόγια του θὰ ἦσαν ὑπέροχα, μεθυστικά, θεατὰ! Κ' ἔταν αὐτὸς ὁ «ἰδανικὸς» ἀνδρας ὀλοκληρώθηκε μέσα στὸ πνεῦμα μου, ἀγάπησα ἓνα ἀνθρώπον, ἓνα κοινωτάτο νέο! "Ὀλόκληρες ἑβδομάδες πάχιζα νὰ διαδῶσθαι στίς ἀσημαντες φλυαρίες του, πράγματι ποὺ ἐκείνος ὅτε τὰ εἶχε φαντασθῆ ποτέ του! Τοῦ ἀπαντοῦσα μὲ διαλεχτέες φράσεις, μ' αἰνιγματικὰ λόγια, ποὺ τὸν ἔκαναν νὰ μὲν μ' ἀνοιχτὸ στόμα, καὶ ποὺ πολλέες φορές τὸν...προσέβαλλον. "Ὅταν λοιπὸν στὸ τέλος ἐξαντλήθηκε πειὰ ἢ ὑπομονή μου ἀπὸ τὶς διαρκέες ἀπογοητεύσεις, εἶδα καθαρά, ὅτι αὐτὸς ὁ ἀνόητος νέος ἦταν πάρα πολὺ ἢ τὸ κατακάθω, γιὰτὶ ὁ έρως ποὺ δημιουργοῦμε μὲ τὴν φαντασία μας διαρκεῖ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλον.

»Κατόπιν ἔχομαι τὸν έρωτα «ἐξ ἀντιδράσεως». "Ὁ έρως αὐτὸς ἐρχεταί συνήθως ὕστερ' ἀπὸ μιά μεγάλη ἀπογοήτευσί, ὅπως ὕστερ' ἀπὸ τὸ τραγικὸ σῦσσιμο τοῦ ἀνείρου τοῦ «ἰδανικοῦ» έρωτος. Νοιώθει κανεὶς τὸν ἑαυτὸ του τόσο μόνον, τόσο ἔρημο, ποὺ ἀπὸ μιά φυσικὴ ἀντίδρασι ἐρωτεύεταί χωρὶς πολλές ἀπατησεις. "Ὅταν λοιπὸν πέρασε κ' ὁ «ἰδανικὸς» έρως μου, ἀγάπησα τὸν πρῶτον νέο ποὺ θρέθηκε κοντά μου. Τὸν ἤξερα ἀπὸ πολλὰ χρόνια, μὰ ποτέ δὲν μοῦ εἶχε περάσει ἀπὸ τὸ νοῦ, δὲν μποροῦσα νὰ τὸν ἐργασθῶ. Φοβόμουν, ὅσο δὲν μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε τὴν μοναξιά μου. "Επειτα, εἶχα τὴν ἐντύπωσι, ὅτι δὲν θ' ἀγαποῦσα ποτέ πειὰ στὴ ζωῇ μου. Μιλοῦσα διαρκῶς γιὰ ἀπογοητεύσεις, γιὰ πληγωμένες καρδιές, γιὰ χαμένα ὄνειρα! "Ὁ δύστυχος ἐκείνος νέος μ' ἄκουγε καὶ γούρλωνε τὰ μάτια του. Μὰ ἦταν καλός, εὐγενικός, τρυφερός καὶ προσπαθοῦσε πάντα νὰ μὲ παρηγορήσῃ μ' ἀτέλειωτα κηρύγματα... Προσπάθησα λοιπὸν νὰ πείσω τὸν ἑαυτὸ μου ὅτι ἤμουν τρελλὰ ἐρωτευμένη μαζί του, μὰ δὲν τὸ κατάφερα. Δὲν μποροῦσα νὰ παραδεχθῶ, ὅτι τὰ γοντρά γειλὴ του ἦσαν ὡμορφὰ, ὅτι τὰ μικρὰ μάτια του ἦσαν γοητευτικὰ κ' ὅτι τ' ἀναρά καὶ φλύαρα λόγια του ἦσαν διασκεδαστικά...

»Τὸ πέμπτον εἶδος τοῦ έρωτος εἶνε ὁ «ἐγνὸς έρως», ἢ ἀντίθεσις τοῦ αἰσθησιακοῦ έρωτος. Αὐτὸ τὸ αἰσθημὰ εἶνε μιά μεγάλη καὶ πιστὴ φιλία. "Ένας τέτοιος έρως γεννιέταί συνήθως ὅταν ὑπάρχει στὴ μέση μιά μεγάλη διαφορὰ ἡλικίας. Μιά φορά λοιπὸν ἀγάπησα κ' ἐγὼ ἓναν ἄνδρα, πολὺ πιὸ μεγάλο ἀπὸ μένα. Ἦνν θαύματα, μοῦ ἄρεσε κ' αὐτὸ ἦταν ὄλο. Κ' ὡστόσο, αὐτὸς ἦταν ὁ μόνος ἀνδρας ποὺ μ' ἔκανε νὰ κατακάθω τὸν ἑαυτὸ μου. Γι' αὐτὸ δὲν θᾶ τὸν ξεχάσω ποτέ!...

»Τὸ ἕκτον εἶδος τοῦ έρωτος δὲν μπορεῖ νὰ καθορισθῇ: Εἶνε ὁ έρως ποὺ γεννιέταί ἀπὸ μιά ἰδιοτροπία μας. "Ὁ καθέννας λοιπὸν μπορεῖ νὰ τὸν φαντασθῇ ὅπως θέλει.

»Τὸ ἑβδομον εἶδος εἶνε ὁ τέλειος έρως, ὁ πραγματικὸς έρως: «Ὁ έρως τοῦ έρωτος», ὅπως μ' ἄρεσει νὰ λέω. "Ένας τέτοιος έρως ἦταν αὐτὸς ποὺ εἶχα γιὰ τὸν ἀνδρα μου Οὐίλλιαμ Πάουελ. Μὰ δὲν διαρκεῖ περισσότερο ἀπὸ ἓνα χρόνον καὶ γι' αὐτὸ πᾶρα μὲ διαζύγιο...

»Ὁ «έρως τοῦ έρωτος» δὲν διαρκεῖ πολὺ, μὰ εἶνε ὁ μόνος ποὺ μᾶς κάνει νὰ ξεχνάμε ὄλους τοὺς ἄλλους έρωτες!...

Ἡ Καρόλ Λομπάρ μὲ τὸν πρῶτον σὺζυγὸ τῆς Οὐίλλιαμ Πάουελ.